

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 286/2024
27.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгомир Мрдаљ, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Виши суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 27.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Панчеву за одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 6250/21 од 19.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 6250/21 од 19.05.2021. године, одбије је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена Република Србија – Виши суд у Београду да му плати законску затезну камату на износ од 13.125,00 динара, са законском затезном каматом од 27.01.2021. године до исплате, као и захтев тужиоца за исплату трошкова поступка, те је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 19.500,00 динара.

Против ове пресуде тужилац је изјавио жалбу и спис предмета је достављен Вишем суду у Београду ради одлучивања о жалби.

Виши суд у Београду је доставио формирану предмет Гж 25636/21 Врховном суду са захтевом од 17.10.2024. године за делегацију другог стварног надлежног суда у жалбеном поступку.

Према наводима овог захтева, постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против наведене првостепене пресуде у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, јер је тужилац поднео тужбу ради исплате означавајући као тужену Републику Србију - Виши суд у Београду.

Одредбама члана 62. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду

одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози (став 1); да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7) и да захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана (став 8).

Како је поступајући суд коме је достављен предмет ради одлучивања о жалби на првостепену пресуду уједно и орган тужене против кога је усмерен тужбени захтев, Врховни суд налази да постоје оправдани и основани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у другостепеном поступку у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године ... „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године).

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 62. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**